

Kommunerne

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2020 - 12861

Doknr.
578344

Dato
14-06-2022

Kære borgmestre

VIVE har netop offentliggjort undersøgelsen "Børn med grønlandsk baggrund, der er anbragt i Danmark – fra danske kommuner" om sagsbehandlingen i kommunerne i sager om familier med grønlandsk baggrund.

Undersøgelsen peger på, at der er usikkerhed om reglerne på en række områder i forbindelse med hensyntagen til sprog og kultur herunder vedr. tolkning, afvikling af samvær, valg af anbringelsessted mm.

Jeg vil derfor gerne tydeliggøre, at:

- I forbindelse med sagsbehandlingen i kommunen følger det af forvaltningslovens § 7, stk. 1, om vejledningspligten og den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om forvaltningens undersøgelsespligt, at forvaltningsmyndighederne i almindelighed må sikre sig, at de er i stand til at forstå og blive forstået af borgere, der retter henvendelse til myndighederne om sager, der skal tages under behandling af myndighederne. Efter omstændighederne må myndighederne således om fornødent stille **tolke- og oversættelsesbistand** til rådighed for den pågældende.
- Ved afvikling af **samvær** kan der være behov for særlige tiltag, hvis forældrene ikke taler dansk. Det er således centralt, at forældrene og barnet eller den unge ikke med tiden mister evnen til at kunne kommunikere nuanceret på grund af sproglige problemer.
- Ved **overvåget samvær** skal kommunen være opmærksom på, at hvis forældrene taler et andet sprog end dansk, kan der opstå vanskeligheder, hvis overvågeren ikke taler samme sprog, og pågældende derfor ikke kan høre, hvis samtalen mellem forælderen og barnet eller den unge forløber på en måde, der kan være skadelig. Svaret kan her ikke være at forbyde barn og forældre at tale på deres modersmål. I stedet skal kommunen overveje, om det er nødvendigt at vælge en overvåger, der taler samme sprog som forælderen.
- Ved **udpegning af kontaktperson** for børn og unge med anden baggrund end dansk bør kommunen overveje, om der er særlige forhold i forbindelse hermed, som man bør være opmærksom på. Eksempelvis kan det være relevant at finde en person, der taler forældrenes sprog eller har forståelse for barnets eller den unges baggrund.

- Ved **valg af anbringelsessted** til børn og unge med anden baggrund end dansk må kommunen tage tilbørligt hensyn til de særlige forhold, som barnets eller den unges etniske, religiøse, kulturelle og sproglige baggrund giver anledning til. Der må særligt lægges vægt på hensynet til, at der skabes sammenhæng i barnets eller den unges opvækst, og herunder om at have forståelse for de vilkår, der kan gøre det sværere for forældre og børn at håndtere en anbringelse: Det kan f.eks. være sprogproblemer, andre samfundsforståelser, eller forhold som at anbringelsesstedet mangler personale med samme etniske baggrund eller personale med forståelse for familiens etniske baggrund.

For de af jer, for hvis kommune det er relevant, vil jeg gøre opmærksom på, at VISO (Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation) i Socialstyrelsen bl.a. tilbyder rådgivning til kommunerne på myndighedsniveau i enkeltsager. Det betyder, at VISO rådgiver om socialfaglig kvalitet i sagsbehandlingen i sager med bl.a. højkonflikt, samarbejdsvanskeligheder, komplekse problemstillinger, uenigheder om indsats, langvarige sagsforløb og andet. I kan henvende jeg til VISO, for at høre mere om dette rådgivningstilbud.

Afslutningsvist vil jeg fremadrettet gerne bede jer være særligt opmærksomme på ovenstående i den sagsbehandling I har med familier med grønlandsk baggrund.

Til jeres orientering har jeg vedlagt omtalte undersøgelse fra VIVE her til brevet.

Med venlig hilsen
Astrid Krag